

Soupis drahých kovů (mincí) Sběratel 1934

15. října 2017 v 7:01

Se zaujetím jsem před pár dny pročítal časopisy Sběratel ze třicátých let 20. století. Je tam plno zajímavých článků, některé z nich skutečně nadčasové - viz např. Ječný v souvislosti s mezinárodní výstavou mincí o pohledu laické veřejnosti na sběratele jako "černé reakcionáře".

Dle mého názoru neměla by takováto výstava u nás žádnou naději na úspěch, neboť zájem pro takové ušlechtilé věci není dostatečně vyvínut, ba je naší „výchovnou“ činností pokrokových tiskovin spíše utloukán! Sám ze zkušeností vím, že se na nás sběratele ukazuje jako na podiviny a černé reakcionáře, lidi nepokrokové, kteří pěstují takovýto nepochopitelný sport, místo co by měli pěstovati pokrokovou kopanou nebo boxing. Vědecká nebo jiná ušlechtilá činnost a zájem o krásné a umělecky hodnotné věci — (mezi tyto ovšem, dle mého názoru, samozřejmě nemohou býti počítány nejmodernější nesmyslné směry v hudbě a malířství a jiném „pokrokovém“ „umění“) — patří dle názorů kruhů udávajících tón a pečeť pokrokovosti do starého železa. V tomto směru se dnes vychovává zejména mládež, proto niveau vzdělanosti tak vážně klesá a bude v důsledku propagace pochybných hesel prýštících z dnešní surově-materialistické doby klesati ještě dále. To je můj názor na věc.
Dr. Ječný.

Jednoho článku z roč. 1934 jsem se ale doslova lekl. Je o tehdy novém zákoně, podle kterého museli všichni sběratelé nahlásit ČNB mince z drahých kovů a banka mohla rozhodnout, že ty které kusy budou vyjmuté z povinnosti odevzdat v případě potřeby drahý kov státu. Děsivá představa! Vzhledem k podloženosti současné koruny zlatem je podobný scénář nikoliv nereálný v případě nějakého konfliktu nebo krize i dnes. Opravdu nerad bych se dočkal chvíle, kdy budu muset sepisovat svoji sbírku na váhu drahého kovu...

Soupis drahých kovů (mincí).

Dle vládn. nař. ze dne 10. září 1934 č. 202 Sb. z. a n. jsou osoby fyzické i právnické povinny Národní bance čs. do 15. října 1934 dle stavu 11. září 1934 oznámiti a ke koupi nabídnouti mincované zlato a stříbro, nezpracované zlato, stříbro a platinu. Zproštěny jsou hodnoty, jichž úhrnná k u r s o v n í nebo tržní cena v den účinnosti vládn. nař. nepřesahuje 5.000 Kč.

Vládn. nař. ze dne 11. září 1934 č. 203 Sb. z. a n. pak praví: Majitelé nebo správci numismatických sbírek jsou povinni oznámiti Národní bance československé do 15. října 1934 a to úhrnným počtem kusů mincí, sbírky, které mají v majetku nebo ve správě; mohou však zároveň požádati Národní banku československou, aby byli zproštěni povinností soupisu a nabídky. Národní banka československá rozhodne o žádostech po slyšení znalce jmenovaného ministrem financí v dohodě s ministrem školství a národní osvěty a

zpraví žadatele, zda sbírka jest od soupisu a nabídky osvobozena čili nic.

Protože zlato převezme N. b. čs. podle svých pravidel pro nakup zlata, stříbro a platinu podle záznamu na světovém trhu, jest míti za to, že u mincí nebude rozhodovati sběratelská cena, nýbrž hodnota kovu. Obnos 5.000 Kč lze vypočítati tak, že se bude počítati obnos 25—32 Kč za 1 gram zlata dukátového (dle ceny běžných čs. dukátů). Stříbrných mincí bude málokde tolik, aby dosáhly ceny 5.000 Kč za kov! Jest proto nutno, aby každý sběratel své mince ohlásil Nár. bance čs. a zažádal ihned, aby byl zproštěn povinností soupisu a nabídky! Kde by byly určité pochybnosti (hlavně pokud se týče hranice 5.000 Kč), jest lepší mince hlásiti, než nikoliv! Přestupky proti tomuto nařízení trestají se důchodkovou pokutou od 100 do 100.000 Kč. Národní banka musí zachovati tajemství o hlášených sbírkách i proti fin., resp. berním úřadům ve věcech daňových a pod.

Stále jsou na tom ale sběratelé mincí o málo lépe, než investoři do zlatých nebo stříbrných cihel (slitků). Jejich nákupy jsou totiž evidované a v případě potřeby je může stát zrekvírovat rovnou.